

KAMMARRÄTTEN AVGÖR I SJUKPENNINGÄRENDE

Kammarrätten ger rätt till den sökande i ett ärende gällande sjukpenning. Bland annat fastslår rätten att Arbetsförmedlingens bedömning av arbetsförmågan är vägledande.

Ärendet

Den sökande har ihop med sitt ombud överklagat Försäkringskassans (FK) beslut om avslag gällande sjukpenning. Försäkringskassan anger både vid omprövning och senare i Förvaltningsrätten att den sökandes arbetsförmåga ej är nedsatt då ”kognitiv påverkan inte är objektivt verifierad”. Den sökande hänvisar till RÅ 2008 ref. 15 eftersom de begränsningar besvären ger skulle kräva så pass omfattande anpassningar från arbetsgivarens sida att ett sådant arbete inte kan anses vara normalt förekommande.

Arbetsförmedlingens bedömning ”Arbetsförmedlingen har, efter utredning, bedömt att han varken kan klara av dynamiska eller statiska arbetsuppgifter och varken sittande eller stående arbetsuppgifter. Vidare anser Arbetsförmedlingen att han inte ens kan ta ett anpassat enkelt arbete...”. Den sökande hänvisar även till Högsta Förvaltningsdomstolen (HFD) 2018 ref. 51 där det fastslås att Arbetsförmedlingens bedömning bör vara vägledande vid en bedömning av arbetsförmågan. Detta bemöts av FK med att det Högsta Förvaltningsdomstolen anför i rättsfallet bör vara vägledande, men att det är utredningen och inte Arbetsförmedlingens bedömning i form av värderingar och slutsatser som bör kunna vara vägledande. Vidare upplyser man att AF har ett annat uppdrag är FK och därför inte bedömer arbetsförmågan ur ett strikt medicinskt perspektiv.

Medicinska intyg

I den sökandes medicinska intyg framkommer att "aktivitetsbegränsningen består i morfinkrävande svåra smärtor som försämras av minsta belastning och sekundär påverkan med yrsel, trötthet och sömnbesvär". En specialistläkare intygar "han har fått besvär från nacken med utstrålade smärtor i axlar och armar. Värken är kronisk och stör både vardaglig funktion och sömn. Detta har orsakat koncentrationsstörningar och vissa kognitiva besvär. Smärtorna kräver kontinuerlig morfinmedicinering. Nacken är stel och rörelser utlöser mer smärta och yrsel. Medicinsk invaliditet till följd av skadlig inverkan i arbete bedöms vara XX procent.”

Domstolens bedömning

Förvaltningsrätten skriver bland annat att av rättsfallet HFD 2018 ref. 51 framgår – till skillnad mot vad Försäkringskassan gör gällande – att Arbetsförmedlingens bedömning av arbetsförmågan som

utgångspunkt bör kunna vara vägledande även vid Försäkringskassans bedömning av arbetsförmågan.

Kammarrätten ”Att en arbetsförmågeutredning bör kunna vara vägledande sägs alltså vara en följd av att Arbetsförmedlingens bedömningar ska kunna beaktas av Försäkringskassan. Resonemanget ger inte uttryck för att en sådan distinktion som Försäkringskassan gör mellan begreppen bedömning och utredning har varit avsedd. Stöd för detta går också att finna i rättsfallet HFD 2012 not 16, där HFD närmast synonymt använt begreppen bedömning och utredning.

Oskari Ensio Lundahl

Göteborg, Mars 2020